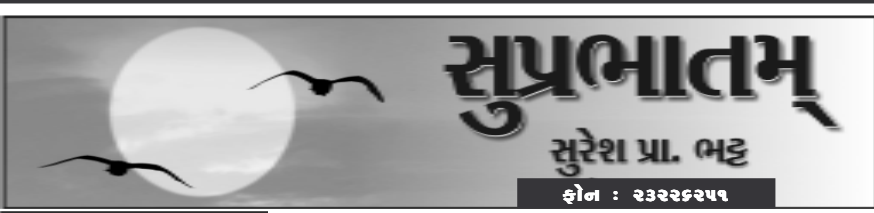

અખિલ ભારતીય કિસાન કોંગ્રેસના પ્રથમ અધ્યક્ષ કોણ હતા?

ભારતનો ઇતિહાસ		(૧૫) મહાદેવ ગઝનીના ભારતના પરના હુમલાઓ દરમિયાન તેની સાથે કયો સાહિત્યકાર હતો?
(૧) સિંગાપુરમાં 'કામચલાઉ સરકાર'ની સ્થાપના કોણે કરી હતી?	(અ) સુભાષચંદ્ર બોઝ (ક) મહાત્મા ગાંધી	(અ) ઈબ્નબતુતહ (ક) ફિરદૌસી
(૨) અંગ્રેજ સરકારે વાસુદેવ કડકના માથા માટે કેટલું ઈનામ જાહેર કર્યું હતું?	(અ) ચાર હજાર (ક) બે હજાર	(બ) અલબેરૂની (ડ) અલરઝી
(૩) ખુદીરામ બોઝને ક્રાંતિપથની દિક્ષા કોણે આપી હતી?	(અ) માતાએ (ક) શિક્ષક	વિવિધ
(૪) જહાંગીરના સમયમાં ઈંગ્લેન્ડના રાજાના પ્રતિનિધિ તરીકે કોણ ભારત આવ્યો હતો?	(અ) હોકિન્સ (ક) અ અને બ	વિષય : વિશ્વના જાણીતા સાહિત્યકારો અને તેમનું સર્જન
(૫) કોના સમયમાં અંગ્રેજોએ ભારતમાં વેપાર કરવાનો પરવાનો મેળવવાની દરખાસ્ત મુકી?	(અ) ઔરંગઝેબ (ક) શારજહાં	● કિંગ લિયર - વિલિયમ શેક્સપિયર
(૬) કયા મુઘલ બાદશાહે શીખ ગુરૂ અર્જુનસિંહનો વધ કર્યો હતો?	(અ) ઔરંગઝેબ (ક) જહાંગીરે	● પિગ્મીલીયન - જયોજ બર્નાર્ડ શો
(૭) મારવાડને સ્વતંત્ર કરવા કોણે ઔરંગઝેબ સામે સતત પયોસ વર્ષ સુધી સંઘર્ષ કર્યો?	(અ) મહારાણા પ્રતાપે (ક) મહારાણા સાંગાએ	● પ્રોફાઈલ ઈન કરેજ - જહોન કેનેડી
(૮) ફોરવર્ડ બ્લોકની સ્થાપના કરોણે કરી?	(અ) એની બેસન્ટ (ક) લાલા લજપતરાય	● લાફ લોંગ એજ્યુકેશન - ડૉ. રવિન્દ્ર દવે
(૯) ચંદ્રશેખર અંગ્રેજ સરકારના હાથે કયાં ઘેરાઈ ગયા હતા?	(અ) પોતાના ઘરમાં (ક) આલ્ફ્રેડ બાગમાં	● પોએટિક્સ - એરિસ્ટોટલ
(૧૦) કયા ગ્રંથમાં જણાવ્યા અનુસાર પાટણની સ્થાપના ઈ.સ. ૭૪૬માં થઈ હતી?	(અ) રાજ વંશાવલિ (ક) વ્દયાશ્રમ	● ફાધર એન્ડ સન્સ - ઈવાન તુર્ગનેવ
(૧૧) આઝાદી મળ્યા પછી ભારતીય રાષ્ટ્રીય કોંગ્રેસને સમેટી લેવાનું સૂચન કોણે કર્યું હતું?	(અ) મહાત્મા ગાંધી (ક) વલ્લભભાઈ પટેલ	● બ્રેવ ન્યૂ વર્લ્ડ - આર્થુર હકસલી
(૧૨) અખિલ ભારતીય કિસાન કોંગ્રેસના અધ્યક્ષ કોણ હતા?	(અ) ગાંધીજી (ક) સહજાનંદ સરસ્વતી	● માર્ક્સ ટ્રેપ - આગાથા ક્રિસ્ટી
(૧૩) મનસબદારી વ્યવસ્થા કોણે દાખલ કરી હતી?	(અ) બાબર (ક) અકબર	● મેરેજ એન્ડ મોરલ્સ - જયોજ બર્નાર્ડ શો
(૧૪) ઈસ્ટ ઈન્ડિયા કંપનીએ મુંબઈ કોની પાસેથી મેળવ્યું હતું?	(અ) ડચ (ક) ડેનિશ	● રાઈટસ ઓફ મેન - ટોમસ પેઈન
(૧૫) અખિલ ભારતીય કિસાન કોંગ્રેસના પ્રથમ અધ્યક્ષ કોણ હતા?	(અ) ગાંધીજી (ક) સહજાનંદ સરસ્વતી	● રોમિયો એન્ડ જુલિયટ - વિલિયમ શેક્સપિયર
(૧૬) અખિલ ભારતીય કિસાન કોંગ્રેસના પ્રથમ અધ્યક્ષ કોણ હતા?	(અ) ગાંધીજી (ક) સહજાનંદ સરસ્વતી	● લિમિટ ટેબલ - વિક્ટર યુગો
(૧૭) અખિલ ભારતીય કિસાન કોંગ્રેસના પ્રથમ અધ્યક્ષ કોણ હતા?	(અ) ગાંધીજી (ક) સહજાનંદ સરસ્વતી	● વેટીની ફેર - વિલિયમ થેકટ
(૧૮) અખિલ ભારતીય કિસાન કોંગ્રેસના પ્રથમ અધ્યક્ષ કોણ હતા?	(અ) ગાંધીજી (ક) સહજાનંદ સરસ્વતી	● વોલ્ડન - હેન્રી ડેવિડ થોરો
(૧૯) અખિલ ભારતીય કિસાન કોંગ્રેસના પ્રથમ અધ્યક્ષ કોણ હતા?	(અ) ગાંધીજી (ક) સહજાનંદ સરસ્વતી	● સેન સોસાયટી - એરિક ફોમ
(૨૦) અખિલ ભારતીય કિસાન કોંગ્રેસના પ્રથમ અધ્યક્ષ કોણ હતા?	(અ) ગાંધીજી (ક) સહજાનંદ સરસ્વતી	● સોશિયલ કોન્સ્ટ્રક્ટ - રુસો
(૨૧) અખિલ ભારતીય કિસાન કોંગ્રેસના પ્રથમ અધ્યક્ષ કોણ હતા?	(અ) ગાંધીજી (ક) સહજાનંદ સરસ્વતી	● સોહરાબ એન્ડ રુસ્તમ - મેથ્યુ અર્નોલ્ડ
(૨૨) અખિલ ભારતીય કિસાન કોંગ્રેસના પ્રથમ અધ્યક્ષ કોણ હતા?	(અ) ગાંધીજી (ક) સહજાનંદ સરસ્વતી	● ધ સ્ટેડી ફોર હિસ્ટ્રી - અનોડ ટોયમ્બી

સુપ્રભાતમ્
સુરેશ પ્રા. ભટ્ટ
ફોન : ૨૩૨૨૬૨૫૧

સવામી સવારની..

લાગે છે રોજ!
આરામપ્રિય સ્ત્રીને -
રાંધણ છક..
(રેસ્ટોરન્ટની આદત)

મન ફાવે તેવાં નિવેદનનું મળ્યું છે સ્વાતંત્ર્ય!
કરચોરી અને દેશદ્રોહનું મળ્યું છે સ્વાતંત્ર્ય!
મળ્યું સ્વાતંત્ર્ય-ફર્જ ભૂલી સૂઈ જા ટાટી સાતમે -
સિદ્ધાંત હીન રાજકારણનું મળ્યું છે સ્વાતંત્ર્ય!
(સ્વાતંત્ર્ય-દિન)

અભિનય ને-
હવે થવું છે સફળ -
નગ્નતા ઓટી..
(નટીઓની સ્પર્ધામાં - આમીર)

ચિંતન

પ્રત્યાખ્યાને ચ દાને ચ સુખદુઃખે પ્રિયાપ્રિયે । આત્મોપચયેન પુરુષઃ પ્રમાણમધિ ગચ્છતિ ॥
કોઈની સાથે ખોટા વાદ-વિવાદ, ચર્ચા દલીલ કરી તેને હરાવવામાં, કોઈને આપવામાં કે ન આપવામાં, કોઈને મનસા-વાચા દુખ થાય કે સુખ એના પરિણામનો વિચાર માનવીએ પોતાને કરતાં સ્થાને રાખી વિચાર કરવો જોઈએ. અર્થાત આ બધી બાબતોને બે પોતાની સાથે આવી ઉચિત કે અનુચિત વહેવાર કરે તો કેવું થાય? - એ વિચારીને જ પછી વર્તન-આચરણ વ્યક્તિએ કરવું જોઈએ. અર્થાત જે વર્તન-વાણી આપણી સાથે કોઈ કરે એવી અપેક્ષા બે આપણે રાખતા હોઈએ તો આપણે પણ એવી જ ખતની વાણી-વર્તન, આદાન-પ્રદાન અન્થો સાથે કરવું જોઈએ. પણ, સ્વાર્થી-સંકુચિત વૃત્તિવાળાના ત્રાજવા વિચિત્ર હોય છે હું તો બધાની સાથે આમ જ વર્તન કરું પણ મને કોઈ આવું કહે તે ન ગમે - આવી રીત યોગ્ય નથી. એવી જ રીતે દેલી-લેલી, વ્યવહાર સંબંધોમાં પણ 'એક હાથે વ્હો ને બીજે હાથે આપો' નો સિદ્ધાંત અપનાવવો જરૂરી છે. આપણને ન ગમે તે સામેની વ્યક્તિને પણ ન ગમે - પોતાને માટે જે ઉચિત છે તે બીજાને માટે પણ એટલું જ ઉચિત છે.

સુવિચાર

- ખરાબ સમયનું પણ એક શૈક્ષણિક મૂલ્ય હોય છે, સમજદાર વ્યક્તિ તો એવા સમયમાં પણ કંઈક શીખી જ લેશે - સમજસુખ
- માણસ પોતે વિચારે તેના કરતાં વધારે નૈતિક હોય છે અને કલ્પના કરતા વધારે અનૈતિક હોય છે - કોઈક
- કેહ દો ચઢ પઢવાનાં સે મરના નહીં કમાલ... મર મર કે ઔરો કે લિયે જુના ઢે કમાલ... - જુગાર મુરાબાઈ
- મોતનો આઘાત તો જીવન જીવશે એક દીન... જીવનગીતા ઘાવ ઝીલે તે શક્તિમાન છે - દાદા ભગવાન
- વિપરીત સંજોગોમાં મોટાભાગના લોકો તૂટી જતા હોય છે, તો કેટલાક રેકોર્ડ તોડતા હોય છે - શિવ ખેરા
- કળા ક્યારેય ખતમ થતી નથી, એને તો બસ છોડી દેવામાં આવે છે - પાલ્લો પિકાસો
- સુખનું કામ છે આપણને તે આંખે છે, દુઃખનું કામ છે તે આપણને ભાંગે છે, ધર્મનું કામ છે તે આપણને માંખે છે - વર્ધમાન સ્વામિ (સંકલન : દીપક વી. આસરા)

બોધ કથા

આપણામાં, નેતાઓમાં, સાહુ-સંતોમાં લોકો સદાચાર-સત્યની મોટી અપેક્ષા હોય છે અને જ્યારે એ પરપોટો-છમ-દંબ ભૂટી જાય ત્યારે તેમનું લોકોની નજરમાંથી પલન થાય છે. બીજું રમણ અને રોજા મુસ્લિમ ધર્મમાં ખૂબ જ પવિત્ર કહેવાય છે એમાં કોઈ પરાણે મોટામાં રોટલીનો ડૂબો ખોસે તો એ ઘૂંટણ અને પાપાચાર છે. મુસ્લિમ સંત બાચક્રિદને ખૂશામત-માનપાન-સ્વાગત ના સરખસ ગમતાં ન હતા. તેઓ એનાથી ઘાણી અને કંટાળી ગયા હતા. રમજાન માસના રોજ ચાલુ હતા અને બાચક્રદ મક્કાથી પરત ફરી રહ્યા. રસ્તામાં એક શહેરમાં એમનું રોકાણ હતું. ગામવાસીઓએ વિશાળ સરખસ ફાટી એમનું સ્વાગત કર્યું અને એમને રહેવાના સ્થાન તરફ લઈ ગયા હતા. .. ત્યાં જ રસ્તામાં એક બેઠકી આવી અને બાચક્રદ મેદની વચ્ચેથી બેઠકીમાં ગયા અને બેઠકનો ટુકડો ખરીદ્યો - ત્યાં જ ઉભા રહી ખાવા લાગ્યા. લોકોને ખૂબ આશ્ચર્ય થયું. રોજા ચાલુ હતા છતાં બાચક્રદનું આ વર્તન આઘાત જનક લાગ્યું. એમને તો કોઈ કંઈક કહી ન શક્યું. પણ ઈમે ઈમે લોકો ત્યાંથી પલાયન થઈ તેમનો સાથ છોડી ઘરભેગા થઈ ગયા. બાચક્રદે તેના પ્રિય શિષ્યને કહ્યું - જોયું ને! જેવો હું લોકોની અપેક્ષા વિરૂદ્ધ વલ્યો તે કાણે આદર-પૂજ્યભાવ નષ્ટ થયો.

Email - sureshchandrabbhatt18@gmail.com

શૈશવાવસ્થા, બાલ્યાવસ્થા, કિશોરાવસ્થા અને મુગ્ધાવસ્થા (તરૂણાવસ્થા) માનવની વિકાસયાત્રાના ચાર અતિ મહત્વનાં પડાવ છે

મનુષ્યના જન્મથી એનો ૧૮ વર્ષ સુધીનો જીવનકાળ એ જીવનનો ઉપકાળ છે, જીવનની ઉંમર છે. એમાં જન્મથી ત્રણ વર્ષનો સમય તો પરોઢ જેવો છે. એમાં ઉગતા સૂર્યની લાલીમાનો અનુભવ થાય છે. એ સમયના સૂર્યનાં કિરણોનો સ્પર્શ પણ મતિ મુદ્દ અને આહ્વાદક હોય છે. એવું જ શૈશવકાળ છે. બાળકનો ઉછેરવાનું કામ સહેલું નથી, પણ માતા બાળકને હર્ષભરે ઉછેરે છે.

શૈશવાવસ્થા, બાલ્યાવસ્થા, કિશોરાવસ્થા અને મુગ્ધાવસ્થા (તરૂણાવસ્થા) માનવની વિકાસયાત્રાના ચાર અતિ મહત્વનાં પડાવ છે. આ સમયમાં વિકાસના વેગ ખૂબ ઝડપી હોય છે. એ સાથે જ વિકાસની પ્રક્રિયા પણ જટિલ અને નાજુક હોય છે. કદાચ બાળકના ઉછેર વખતે જે માતાપિતા ઘણું શિક્ષણ મેળવે છે. માતાપિતા અને પરિવારજનોએ બાળકના જન્મથી એના ૧૮ વર્ષ સુધીના સમયમાં વિશેષ સતર્ક રહેવાની જરૂર હોય છે. આ ગાળામાં જેટલો વધુ સમય બાળક સાથે ગાળી શકાય તેટલા ઓછા પ્રયત્નોનો સામનો કરવો પડશે.

મનુષ્યનો વિકાસક્રમ સમજાવતાં ચાણક્ય કહે છે -
- લાલચેત્ પંચવર્ષાણિ
પાંચ વર્ષ સુધી બાળકનું લાલન-પાલન કરો.
- દશવર્ષાણિ તાડયેત્
ત્યાર પછીનાં દશ વર્ષ બાળકનું તાડન (અનુશાસનયુક્ત ઘડતર) કરો.
- પ્રાપ્તે તુ પોડશે વર્ષે
સોળમે વર્ષે બાળક પોતાનું સ્વતંત્ર અનુભવે છે.
- પુત્ર મિત્રં સમાચરેત્
તેથી ત્યારે તેની સાથે મિત્રવત્ વ્યવહાર કરો.
આ ચારેય તબક્કાઓને આપણે ઊંડાણથી સમજીએ તો આપણું વ્યક્તિગત જીવન સુખી અને પારિવારિક જીવન સમૃદ્ધ બનશે.

● **બાળકનું લાલન-પાલન કરવું એટલે...**
- નિર્વ્યાજ પ્રેમ આપવો.
- એની સાથે એના જેવા થઈને રમવું.
- ખિલખિલાટ હસવું - હસાવવું - એને આનંદમાં રાખવું.
- પશુ-પક્ષીની વાર્તાઓ કહેવી.
- રામાયણ, મહાભારત, પુરાણો અને ઉપનિષદોની કથાઓ કહેવી.
પાત્રોનો પરિચય કરાવવો.
- ભગવાને સર્જેલી આ સુંદર સૃષ્ટિને અને પ્રકૃતિને પ્રેમ કરવા પ્રેરવું.
- વાતો કરતાં કરતાં સારા-નરસાની સમજ આપવી.
- એને લઈને મંદિરે જવું.
- એને નદી, તળાવ, પર્વત, દરિયો, આકશ, તારા, સૂર્ય, ચંદ્ર, વૃક્ષો, જંગલો પ્રકૃતિ વગેરે પ્રકૃતિ - તત્ત્વોનો પરિચય કરાવવો. પ્રકૃતિ સાથે નિકટતા કેળવવી.
- એને ખૂબ વહાલ કરવું.
- એને સલામતી અને સ્વતંત્રતા બંનેનો અનુભવ કરાવવો.
- એની સારી બાબતોના વખાણ કરવા.
- એને કોઈની બીક ન બતાવવી. નિર્ભયતાના વાતાવરણમાં બાળક

ઝડપથી વિકસે છે.
- એને ક્યારેય મારવું નહીં.
- એને સારી સારી વસ્તુઓ અને સારા ચિત્રો દેખાડી સૌંદર્યબોધ કરાવવો.
- સરસ ગીતો, ભજનો અને હાલરડાં સંભળાવવાં.
- સ્વયં ઘરના વડીલોનો સહજ આદર કરવો, પ્રશિષ્ટ કરવાં અને બાળક એ જોઈને સહજ ભાવથી શીખે એવું કરવું. બાળક ઉપદેશથી નહીં, ઉદાહરણથી શીખે છે.
- પ્રથમ પાંચ વર્ષનો આ એવો સમય છે, જ્યારે બાળકની ગ્રહણશીલતા અત્યંત સતેજ હોય છે અને એવા ઘડતરનો પાયો નંખાય છે, જીવનનું ૮૦%ટકા જેટલું પ્રત્યક્ષ, પરોક્ષ, અનુભવજન્ય જ્ઞાન એ આ સમયમાં જ મેળવે છે અને માતાપિતાનો વધુમાં વધુ સમય બાળક સાથે વીતશે તો તેનો અનન્ય લાભ મળશે.

● **બાળકને તાડન કરવું એટલે...**
- અક્ષરજ્ઞાન અને ઓપર્યારિક શિક્ષણનો આરંભ કરવો.
- વિનયપૂર્વક અને શુદ્ધ ઉચ્ચારણથી બોલતાં શીખવવું.
- એને એની દિનચર્યા ગોઠવી આપવી અને બધું કામ સમયસર કરવાની ટેવ પાડવી. પ્રત્યેક પળની મહત્તા એ સમજશે તો તેની ક્ષમતા વધશે.
- કયા કામ માટે કેટલો સમય ફાળવવો તે સમજાવવું.
- નાના-મોટા પ્રત્યેક સાથે કેવી રીતે વર્તવું તે સહજ રીતે, વાતવાતમાં શીખવવું, ઉપદેશાત્મક રીતે નહીં.
- 'અતિથિ દેવો ભવ'નો મર્મ સમજાવો.
- મિત્રોની પસંદગી કરતાં શીખવવું. એના દરેક મિત્રને પ્રેમપૂર્વક આવકારવો.
- વહેંચીને ખાવાની ટેવ પાડવી.
- પોતાનું કામ એ પોતાની મેળે કરે એવી ટેવ પાડવી. સ્વાવલંબન અને શ્રમના ગુણ વિકસાવવા.
- અસની મહત્તા સમજાવવી, થાળીમાં જરાટ એહું ન મૂકવાની ટેવ પાડવી.
- ભારતનાં ઇતિહાસ, પરંપરા, સંસ્કૃતિ તથા વિવિધ ઉપાસના પદ્ધતિઓનો પરિચય કરાવવો.
પોતાનું દક્ષતર, પુસ્તકો તથા અન્ય ચીજવસ્તુઓ સુવ્યવસ્થિત રાખવાની - મૂકવાની ટેવ પાડવી.
- દીન, દુઃખી, દરિદ્રની સેવા કરવાનો ભાવ જગાડવો.
- કોઈ પણ જાતનું વ્યસન એને ન સ્પર્શ એની કાળજી લેવી.
- સારા નરસાનો, સાચા ખોટાનો, નીતિ-અનીતિનો અને શ્રેય-પ્રેયને ભેદ એ સમજે એવો પ્રયત્ન કરવો.
- અનુશાસનનો ભાવ જગાડવો પણ એના મન પર કાયદા-કાનૂન-સૂચન-પ્રશાસનની ભીડ ન કરવી.
- તાડન એટલે મારવું નહીં, પ્રેમભર્યાં આક્રમક કરવો... દિશોબોધ કરવો અને એ સારા માર્ગે જ ચાલે, ભટકી ન જાય એવો પ્રયત્ન કરવો.
(અનુસંધાન પાના નં. ૭ પર)

શૈશવાવસ્થાથી યુવાવસ્થાની જીવનયાત્રા

- હર્ષદ પ્ર. શાહ

સ્વતંત્રતા! સ્વરાજ! આઝાદી... રોમ હર્ષ શબ્દ

૧૫ ઓગસ્ટ, આપણા સૌ માટે આનંદ અને ગૌરવનો આ દિવસ છે. સ્વતંત્રતા એ કોઈ પણ વ્યક્તિ પ્રજા, સંસ્કૃતિ કે રાષ્ટ્ર માટે સૌથી મોટી ઉપલબ્ધિ છે. સ્વતંત્ર ભારતના નાગરિક તરીકે આપણને આ મહાન સિદ્ધિ સાંપડી છે.

સ્વતંત્રતા! સ્વરાજ! આઝાદી - એક રોમ હર્ષ શબ્દ છે... તેમાં કેટલીયે લાગણીઓ, સંભારણા સચવાયેલાં છે. તેમાં રોમાંચકતા, ઉત્તેજકતા અને હૃદયના તાર ઝણઝણી ઊઠે તેવી ભાવના છે. સ્વતંત્રતાનો વિચાર વેદકાળથી ગવાતો આવ્યો છે. વેદનો આ મંત્ર 'વ્યથિષ્ઠે બહુપ્રાચ્યે યતેમહિ સ્વરાજયે!' 'વ્યથિષ્ઠ' એટલે અત્યંત વ્યાપક, જેમાં બધાને મતાધિકાર હોય. 'બહુપ્રાચ્ય' એટલે જેની બહુમતી લઘુમતીના રક્ષણ માટે સાધવાન છે. તુલસીદાસે પણ ગાયુ છે કે, 'પરાધીન સ્વાને સુખ નાહી!', સ્વરાજ એટલે પોતાનું રાજ. બ્રિટનના વિદ્વાન જહોન સ્ટુર્ટ મિલે ૧૮૫૦માં 'ઓન લિબર્ટી' નામનું પુસ્તક લખ્યું છે. તેમાં તેણે સ્વરાજની ખૂબ સરળ, સરસ વ્યાખ્યા આપી છે. 'એ જ સાચી સ્વતંત્રતા છે, જેનાં આપણે આપણું ભવું કરી શકીએ, તેવું કરવાની આપણને છૂટ હોય; ઉપરાંત ભવું કરવામાં બીજાના હક્ક ઉપર કે બીજાના સુખી થવાના પ્રયાસ ઉપર તરાપ ન પડતી હોય.'

૧૫મી ઓગસ્ટ, ૧૯૪૭ના રોજ આપણે આઝાદી મેળવી! પરંતુ શું સ્વતંત્ર હોવાનો અહેસાસ આપણને થાય છે ખરો? અન્ન-જળ, કપડાં અને રહેઠાણની વ્યવસ્થા ના હોય એવું સ્વરાજ જનસમુદાય ઈચ્છતો નથી, એકાદશીવ્રત, શ્રાવણ માસના ઉપવાસ, રમજાન માસના રોજા ચાલે, પરંતુ હંમેશા ભૂખમરો સહન ન કરી શકાય, પ્રોફેશન મેનેજમેન્ટ, પર્સનાલિટી રેવોલ્યુશન, બિઝનેસ મેનેજમેન્ટ, ઈજનેરી, દાકતરી વિદ્યાનું કરોડો રૂપિયા ગુરૂદક્ષિણા આપી શિક્ષણ લેવાનું છે. છતાંય... કંઈક ખૂટે છે. અંગ્રેજો આપણી સ્વતંત્ર બુદ્ધિને તંત્રમાં વશ કરી ગયા છે. સ્વાર્થહિત ધરાવનારોની ચતુરાઈથી આ દેશ પીડાઈ રહ્યો છે. આ સૌદામ્યાએ દેશને છિન્ન-ભિન્ન કર્યો છે. ભારતીય સાહિયારી સહિષ્ણુ સંસ્કૃતિનું ઈન્ડિયનપણામાં પરિવર્તન થઈ રહ્યું છે. શું આઝાદી, સ્વરાજ - સ્વતંત્રતા એ કોઈ માત્ર તર્ક છે, ના એકમાત્ર તર્ક નથી પણ તે તો હૃદયના ઊંડાણમાં પડેલી ઝંખના છે. પણ!!! આઝાદીનો ઉમંગ આપણે હૃદયના ખૂણામાં ભંડારી દીધો છે. આઝાદી આપણને બક્ષિસમાં મળી નથી; તે મેળવી છે. આઝાદીની લડત શું હતી? કેવી રીતે તે લડાતી, તે સમયે કેવો ઉત્સાહ હશે? તેનું કશું ભાથું મારી પાસે નથી. પણ મને ઇતિહાસ કંફોસવાનો લાભ મળ્યો. સ્વાતંત્ર્ય-સેનાનીઓનાં જીવનચરિત્રો વાંચવા મળ્યાં, ત્યારે આઝાદીની તીવ્ર ઝંખનાની લાગણી, દેશભક્તોની એ ફનાગીરી, ઉત્કૃષ્ટ દેશપ્રેમની ભાવના વિશે જાણવા મળ્યું - કેટલાંય અરમાનો સાથે આ દેશની યુવાશક્તિએ તે સમય ક્રેંપ ન ઓઠી આઝાદીની અલખ જગાડી હતી.

● શરફરોશી કી તમજા હમારે દિલ મેં હે, દેખના હે દમ કિતના બાજુએ કાલિલ મેં હે.
● નથી ખબર અમ પંથ શી આકત ખડી છે, ખબર છે એટલી કે માતની હાંકલ પડી છે.
● ઈન્કલાબ, જિંદાબાદ!
● વંદે માતરમ્!

એક વાર આ સૂત્રો-પંક્તિઓ જોસથી બોલી જુઓ! તમારાં હૃદયના તાર ઝણઝણે નહીં તો કે'જો! આબાલ વૃદ્ધ, દૂધ મલિયા યુવાનોએ આઝાદીની વેદી પર પ્રાણની આહુતિ આપી છે. તે સમયે 'આઝાદીની લડત' શબ્દ સાંભળી દરેક વ્યક્તિ ઝૂમી ઊઠતી. આજે વરસમાં બે દિવસ બલિદાન અને ન્યોછાવરીના ઉજવાય છે. આ દિવસોમાં કેટલા લોકો જોડાય છે? આપણે ૬૭ વર્ષ સુધી આઝાદી ટકાવી રાખી છે તે ગૌરવની વાત જરૂર છે. પરંતુ આઝાદીની ઝંખના આઝાદી જેટલી તીવ્ર રહી નથી. આ દિવસ માત્ર શાળા-કોલેજો અને સરકારી કાર્યક્રમ બની ગયો છે. બાકી રજાનો દિવસ છે.

આઝાદીનાં ૬૭ વર્ષ પછી દેશમાં આપણે નૈતિક તાકાત, સિદ્ધાંતો, અને મૂલ્યો ખોયાં છે. આપણે આપણી ઓળખ ગુમાવી રહ્યા છે. મની અને મસલ પાવરનો પ્રભાવ વધ્યો છે. ત્યારે ભારતના સંસ્કાર, સંસ્કૃતિ અને સભ્યતાનો વિજય વાવટો વિશ્વમાં લહેરાવવાનો સમય પાકી ગયો છે! તે માટે જરૂર છે લોકકેન્દ્રિત આંદોલનની! જ્યારે લોકકેન્દ્રિત કામ ન થાય ત્યારે આ કરવું પડે? શું આઝાદીની લડત લોકકેન્દ્રિત ન હતી? આજે દેશને નવી આઝાદીની જરૂર છે. સાચા ગ્રામસ્વરાજની જરૂર છે? શુદ્ધ હવા, શુદ્ધ પાણી, શુદ્ધ ખોરાક, હરિયાળા વન, રોજગારી અને માફકસરનું હવામાન ઉપરાંત પ્રાંત અબાધિત અધિકાર તેને મળવા જોઈએ.

દેશમાં આ સ્વતંત્રતાના અવસરે આપણી ઓળખને પુન: મેળવવા આપણા જીવનનું સિંહાલવોકન અવશ્ય કરવું જોઈએ. આપણે જે કાંઈ કામ દિવસ કે વરસ દરમિયાન કરીએ છીએ તે દેશનાં વિકાસમાં ઉપયોગી થાય છે; કે માત્ર આપણી સ્વાર્થવૃત્તિને જ સંતોષે છે. જો આપણે માત્ર આપણો જ વિકાસ સાથો હોય તો આ દિવસનું કોઈ મહત્ત્વ નથી. આપણે એક ઉત્તરવાલક નાગરિકના રૂપમાં કર્તવ્યો, ફરજો, જવાબદારીઓને ઓળખી તે પૂરાં કરવાનો નિર્ધાર કરીએ. આજે જે કોઈ સંકલ્પ લઈએ તે જીવન પર્યંત એક દિશાનિર્દેશકના રૂપમાં સતત જિવાતા જીવનવ્યવહારમાં વણાઈ જવા જોઈએ.

ગાંધીજીના સપનાનું સ્વરાજ, રામરાજય એટલે હિન્દુસ્તાનનું દરેક ગામડું રાજકીય, આર્થિક અને સામાજિક રીતે સ્વતંત્ર બને. ગામના બધા ભેગા મળી ગામનો સર્વાંગી વિકાસ કરે. વિવેકપૂર્વકનું આયોજન કરે. 'અનુટુ પી લાસ્ટ' - છેલ્લા - છેવાડાના દબાયેલા - દુભાયેલા માનવીને પહેલો લાભ મળે. બધામાં માનવતા જાગે, વિષમતા દૂર થાય. આપણે સારી રીતે જીવીએ અને બીજાને જીવવા દઈએની ભાવના જાગ્રત થાય.

આપણે સૌ નાગરિક તરીકે કર્તવ્યનું પાલન કરી સ્વસ્થ સમાજ ઊભો કરીએ. તે માટે દરેક નાગરિક પોતાનું વ્યક્તિત્વ ઉચ્ચ કોટિનું કરી બીજાનો આદર્શ બને. આઝાદીના આ પવે આઝાદી માટે પ્રાણની આહુતિ આપનાર નામી-અનામી સૌ વીર દેશભક્તોને કહે, 'ઓ આઝાદીના અલગારી દીવાનાઓ, પ્રાણનું બલિદાન આપનાર વીર શહીદો વતન તમને નમન કરે છે!'

એક માનવી હોવાના સંબંધે ભારતીય સંસ્કૃતિ અને સભ્યતા મુજબ આપણા સૌ ઉપર સંપૂર્ણ વિશ્વ પ્રત્યે એક સાર્વભૌમિક ઉત્તરદાયિત્વ છે; જેને આપણે આપણી ઓળખ પૂર્ણ કરવાની સંકલ્પ કરીએ. આ માટે હું પ્રાર્થના કરું છું કે, હે મા ભારતી! જયહિન્દ. જય ભારત!

